

[C. J. F. Sven.]

Under Nr. 24 har jeg foreslaaet, at det udtrykkelig i Loven bestemmes, at Bankinspektørens Løn er 18 000 Kr. aarlig, ikke fordi jeg hverken vil forøge eller formindske hans Løn, men alene for at markere, at Bankinspektørens Embede er noget for sig, der ikke hører ind under Normeringsloven.

Under Nr. 25 har jeg foreslaaet, at Bankinspektøren hvert Aar skal tilstille hver enkelt Bank et specificeret Regnskab over Bankinspektoratets Udgifter. Det er mig uforstaaeligt, at Flertallet ikke har kunnet tiltræde dette. Man skulde tro, at det netop fra et demokratisk Synspunkt var et berettiget Krav, at Borgerne fik en høffig Behandling, og dertil hører simpelt hen, at de, naar man vil kræve af dem, at de skal betale til et specielt Formaal, ogsaa faar at vide, hvorledes dette Formaalets Udgifter har fordelt sig. Men mærkværdigvis har man fra saakaldt demokratisk Side stillet sig paa et rent Enevoldsstandpunkt, at det var noget, der i og for sig ikke kom de paagældende ved. Vilde de endelig vide det, kunde de henvende sig i Rigsdagen, hvor det formentlig kom til at fremgaa af Finansloven. Det er et meget overlegent Standpunkt. Det er mig ufatteligt, at man ikke i den moderne Tid kan forstaa, at Borgere, der maa betale til et bestemt Formaal, ogsaa har et berettiget Krav paa at faa en saadan Oplysning. Dertil kommer yderligere det fuldkomne latterlige, at Bankinspektøren af sig selv, formodentlig ogsaa for de paagældende Bankers Regning, hvert Aar stiller samtlige Banker en Beretning om sin udmærkede, om end maaske mindre fortjenstfulde Virksomhed. Hvad skulde der saa være i Vejen for, at man i denne Beretning optog et specificeret Regnskab? Men heller ikke den Udvej har man kunnet tænke sig Muligheden af.

I Ændringsforslag Nr. 26 er det foreslaaet, at næstsidste Paragraf i Lovforslaget om Nationalbankens Stilling under den nu til Vedtagelse indstillede Banklov ændres. Striden staar, som ærede Medlemmer vil huske fra Forhandlingerne ved første Behandling, om, hvorvidt man vil give Udtryk i selve Loven for, at Oktrojen, den Kontrakt, der foreligger med Nationalbanken, skal respekteres, saaledes at man ikke ad Lovgivningens Vej kan ændre de kontraktmæssigt indgaaede Forpligtelser. Man har heller ikke paa dette Punkt vist nogen som helst Lydhørhed; man fastholder den Formulering, Lovforslaget har, men som forekommer mig at være uheldig, idet den ikke

tilstrækkelig klart præciserer, at uden Nationalbankens godvillige Indrømmelse kan der ikke foretages nogen Overførelse af Banklovens Bestemmelser i Strid med Oktrojen.

Tilbage har jeg lige at omtale Ændringsforslaget under Nr. 22 vedrørende Pligten for Bankfilialer til at offentliggøre deres Balancer, Maanedes- og Kvartalsbalancer. Den ærede sidste Taler mente, saa vidt jeg kunde forstaa ham, i og for sig, at det var et rimeligt Krav, at Balancerne blev offentliggjort, men af praktiske Grunde har Flertallet ikke kunnet slutte sig til det, og jeg indrømmer, at de praktiske Grunde, der foreligger, er af en særlig haandfast Karakter, idet det simpelthen er de paagældende store Banker, som er imod det, hvilket jo er ret naturligt. Men er det egentlig noget overbevisende Argument? Jeg maa paa det bestemteste hævde, at selvfølgelig kan en saadan Filials Balance lige saa vel opstilles som alle andre Balancer. Det ærede Medlem — og her maa jeg virkelig tage de store Banker i Forsvar — anførte saa yderligere, at hvis man indførte de Regler, jeg har opstillet om Offentliggørelse af Kvartalsbalancer, vilde disse store Banker lave konstruerede Balancer. (*Hans Nielsen: De kunde gøre det!*) Ja, men overhovedet at antyde Muligheden af, at de kunde eller vilde gøre det, forekommer mig at være noget af en Fornærmelse; jeg synes, det er for haardt. Paa den ene Side forekommer det mig, at det ærede Medlem er alt for elskværdig overfor Bankerne, men paa den anden Side kan han ogsaa være for haard, og det er virkelig for haardt at ville skyde dem i Skoen, at de skulde ville overtræde Loven ved at lave konstruerede Balancer. Jeg tror, at de hverken vil eller kan gøre det; dertil skulde der virkelig være alt for mange meddelagtige, og endvidere vilde det være uhyre let at se, om Balancen var konstrueret eller ikke. Saa hvis det i Virkeligheden er den eneste Grund, synes jeg, der endnu maa være Mulighed for det ærede Medlem for at slutte sig til det af mig under Nr. 22 stillede Ændringsforslag.

Pinstrup: Sammen med det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har jeg stillet Ændringsforslag om at blive staaende ved det Beløb, 200 000 Kr., der for Øjeblikket kræves som Aktiekapital ved Starten af en Bank. Oprindeligt var der foreslaaet et Beløb af 400 000 Kr. som Aktiekapital ved Starten af en Bank, men under Forhandlingerne i Udvalget er Ministeren gaaet med til at nedsætte det til 300 000 Kr. Mange